

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- semmisítse meg a COMP/F/38.354 ipari zsákok ügyben 2005. november 30-án hozott, a felperesnek 2005. december 14-én kézbesített C(2005)4634 végl. bizottsági határozatot, amennyiben az az utóbbira vonatkozik;

vagylagosan csökkentse a felperesre egyetemlegesen kiszabott bírságot;

- kötelezze az alperest az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a COMP/F/38.354 ipari zsákok ügyben 2005. november 30-án hozott C(2005)4634 végl. bizottsági határozatot vitatja. A Bizottság a megtámadott határozatban egyetemlegesen bírságot szabott ki az RKW AG Rheinische Kunststoffwerke (RKW) vállalkozásra és a felperesre az EK 81. cikk megsértése miatt. A Bizottság szerint ezen utóbbiak a műanyag ipari zsákok ágazatában Belgiumban, Franciaországban, Németországban, Luxemburgban, Hollandiában és Spanyolországban megállapodások és összehangolt megállapodások hálózatában vettek részt.

Keresete alátámasztásaként a felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat sérti a közigazgatás jogszerűségének elvét. Az alperesnek nem volt jogalapja és felhatalmazása, hogy a felperes egyetemleges felelősségét megállapítsa.

Ezen túlmenően a felperes kifogásolja, hogy a Bizottság megállapította felelősségét az RKW jogsértéséért is. E felelősség megállapításának feltételei, amelyeket a Bíróság dolgozott ki, nem teljesülnek. A felperes továbbá arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette a közigazgatás jogszerűségének elvét azért, hogy megállapította felelősségét az RKW jogsértéséért, mivel az alperes bírságkiszabási gyakorlatára nem terjed ki a 17/1962 rendelet⁽¹⁾ 15. cikkének (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás. Ezzel kapcsolatban a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette az egyenlő bánásmód és az arányosság elveit.

A felperes ezenkívül azt állítja, hogy a Bizottság helytelenül alkalmazta a 17/1962 rendelet 15. cikkének (2) bekezdését és a bírságkiszabási iránymutatást. Többek között az RKW-val kapcsolatos bizonyítékok felvétele és értékelése szabálytalan volt. A korábbi közigazgatási gyakorlattal összevetve az RKW-ra kiszabott bírság továbbá aránytalan. Ami a jogsértés súlyára tekintettel kiszabott kezdeti bírságösszeget illeti, a felperes úgy véli, hogy a Bizottság több szempontból hátrányosan megkülönböztette az RKW-t, más felekkel – a határozat többi címzettjével – összehasonlítva. Ezen túlmenően a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság tévesen állapította meg a jogsértés időtartamát, és nem vette figyelembe az RKW-vel kapcsolatos enyhítő körülményeket. Végül a felperes azzal érvel, hogy a Bizottság

megsértette a 17/1962 rendelet 15. cikkének (2) bekezdését, mivel az RKW-ra kiszabott bírságot az engedékenységi közleménnyel ellentétesen állapította meg.

(¹) A Szerződés 85. és 86. cikkének végrehajtásáról szóló 17. (első) rendelet (HL L 13., 204. o., 1962. február 21.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 3. o.)

2006. február 20-án benyújtott kereset – Elini N. V. kontra OHIM

(T-67/06. sz. ügy)

(2006/C 96/45)

A keresetlevél nyelve: holland

Felek

Felperes: Elini N. V. (Antwerpen, Belgium) (képviselők: F. Cornette és S. Tilsley ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Rolex S.A. (Genf, Svájc)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság vizsgálja meg újra és helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) negyedik fellebbezési tanácsának 2005. december 12-i R-725/2004-4. sz., megtámadott határozatát;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze az OHIM-ot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: Elini N. V.

Az érintett közösségi védjegy: Az „Elini” ábrás védjegy a 14. osztályba tartozó áruk vonatkozásában (ékszerek; órák; óraszíjak, óraüvegek, óraláncok; drágakövek),

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: Rolex S.A.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés: A „Cellini” közösségi ábrás védjegy többek között a 14. osztályba tartozó áruk vonatkozásában (lajstromszám: 1 456 102).

A felszólalási osztály határozata: A felszólalás elutasítása.

A fellebbezési tanács határozata: A felszólalási osztály határozatának megsemmisítése és a közösségi védjegybejelentés elutasítása.

Jogalapok: A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2006. február 23-án benyújtott kereset – Stempher és Koninklijke Verpakingsindustrie Stempher kontra Bizottság

(T-68/06. sz. ügy)

(2006/C 96/46)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperesek: a Stempher B.V. (Rijssen, Hollandia) és a Koninklijke Verpakingsindustrie Stempher C.V. (képviselő: J.K. de Pree ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság

- semmisítse meg az EK-Szerződés 81. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/F/38.354 ipari zsákok ügy) 2005. november 30-án hozott és a 2005. december 7-i bizottsági határozattal módosított C(2005)4634 végl. bizottsági határozat 1. cikkének (2) bekezdését, 2., 3. és 4. cikkét, de legalábbis annyiban, amennyiben e rendelkezések megállapítják, hogy a Stempher megsértette az EK 81. cikket, bírságot szabott ki ezzel kapcsolatban a Stempherre, a Stemphert a jogsértés abbahagyására kötelezte, az 1. cikkben leírt, ahhoz hasonló vagy azzal azonos célú vagy hatású tevékenységektől és magatartásoktól való jövőbeni tartózkodásra kötelezte, és amennyiben e határozat címzettje a Stempher;
- kötelezze a Bizottságot a saját és a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek az EK-Szerződés 81. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/F/38.354 ipari zsákok ügy) 2005. november 30-án hozott C(2005)4634 végl. bizottsági határozatot vitatják.

Keresetük alátámasztásául a felperesek arra hivatkoznak, hogy a határozat ellentétes az EK 81. cikkel, valamint az 1/2003 rendelet⁽¹⁾ 23. cikkével, mivel nem volt megfelelő bizonyíték annak igazolására, hogy a felperesek az EK 81. cikkébe ütköző tevékenységet folytattak.

A felperesek továbbá előterjesztik, hogy a határozat ellentétes az 1/2003 rendelet 25. cikkével, valamint az azt megelőzően hatályban lévő 2988/74 rendelettel⁽²⁾, mivel hatásköre a feltételezett jogsértés elbírálására elévült.

Vagylagosan a felperesek arra hivatkoznak, hogy a megtámadott határozat 2. cikke ellentétes az 1/2003 rendelet 23. cikkének (3) bekezdésével, és a bírságkiszabási iránymutatással⁽³⁾. A Bizottság helytelenül értékelt a felperesek terhére rótt jogsértés súlyát, és tévesen sorolta be mint különösen súlyos jogsértést. A felperesek továbbá azt állítják, hogy a Bizottság téves szempontokat és információkat vett figyelembe a bírság kiszabásakor. Ez szerintük aránytalanul magas bírsághoz vezetett.

A felperesek végül arra hivatkoznak, hogy a Bizottság a lényeges eljárási követelmények figyelmen kívül hagyásával fogadta el a megtámadott határozatot, megsértette az indokolási kötelezettséget, nem folytatott le gondos vizsgálatot, nem írta le megfelelően a jogsértést, amelynek elkövetésével a felpereseket vádolja, sem a piacot, amelyen állítólag e jogsértés megtörtént. A felperesek szerint a Bizottság nem írta le azokat a tényezőket sem, amelyek a terhükre rótt jogsértés súlyának értékelését alátámasztanák.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.)

⁽²⁾ Az eljárások időtartamának korlátozásáról, valamint az Európai Gazdasági Közösség szállításra és versenyre vonatkozó szabályai alapján kezdeményezett szankciók végrehajtásáról szóló, 1974. november 26-i 2988/74/EGK tanácsi rendelet (HL 1974. L 319., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 1. kötet, 61. o.)

⁽³⁾ Iránymutatás a 17. rendelet 15. cikkének (2) bekezdése és az ESZAK-szerződés 65. cikkének (5) bekezdése alapján kiszabott bírság megállapításának módszeréről (98/C 9/03) (HL 1998. C 9., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 171. o.)